

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

21 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, oficiul Central, Lilia Sîrbu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 24 decembrie 2019, în cauza penală privindul pe

Prepelelița Viorel xxxx xxxx xxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 30.01.2019 – 15.08.2019;

Instanța de apel: 14.10.2019 – 24.12.2019;

Instanța de recurs: 25.05.2020 – 21.10.2020.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cimișlia, sediul Central din 15 august 2019, procesul penal în privința lui Prepelelița Viorel învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(4) Cod penal, a fost încetat.

Prepelelița Viorel a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art.233 alin.(4) Cod contravențional, fiindu-i aplicată sancțiunea sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, ce constituie 25 000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Prepelelița Viorel se învinuiește de faptul, că nedispunând de permis de conducere valabil pentru categoria din care face parte autovehiculul condus, încălcând prevederile Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.357 din 13 mai 2009 și anume p.10 lit. a, potrivit căruia persoana care conduce pe drum un autovehicul trebuie să posede permis de conducere, valabil pentru categoria din care face parte autovehiculul condus, pct.14 lit. a conform căruia: conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor

medicamentoase care provoacă reducerea reacției, astfel la data de 19 noiembrie 2018, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, după ce a consumat băuturi alcoolice, în jurul orelor 13:20 s-a urcat la volanul mijlocului de transport de model „Mercedes Vito” cu n/î xxxx, și deplasându-se pe strada Alexandru cel Bun din or. Cimișlia, a fost stopat de către polițiștii Inspectoratului Național de Patrulare Bucicov Nicolae și Mocanu Stanislav, care având dubii că cet. Prepelița Viorel se află în stare de ebrietate alcoolică, exercitându-și obligațiunile de serviciu întru confirmarea și aprecierea gradului stării de ebrietate, la ora 13.25 cet. Prepelița Viorel fiind supus verificării și testării la întrebuițarea băuturilor alcoolice cu alcooltestul de model „Drager” 6810 nr.ARFN-066” stabilindu-se că ultimul avea concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat-0.30mg/l, ce corespunde stării de ebrietate alcoolice cu grad avansat conform prevederilor art.134¹² alin.(3) Cod penal.

3. Neîntemeiat de acord cu sentința pronunțată împotriva acesteia au declarat apeluri:

3.1. Procurorul, a solicitat casarea acesteia în partea pedepsei stabilite inculpatului, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, prin care Prepelița Viorel să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(3) Cod penal, să-i fie numită o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 150 ore.

În motivarea apelului a invocat, că instanța incorect a calificat acțiunile inculpatului conform art.233 alin.(4) Cod contravențional, aplicându-i o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale.

Astfel, prima instanță neîntemeiat a reținut pct. 16 din Ordinul Ministerul Economiei nr. 104 din 08 iunie 2015 ”Cu privire la aprobarea procedurii de măsurare legală PML, măsurarea concentrației de alcool în aerul expirat de persoanele testat cu analizatorul de tip alcooltest 6810” la stabilirea concentrației de alcool în aerul expirat de persoanele testate, cu utilizarea analizatorului, se va ține cont de eroarea tolerată a analizatorului, care constituie $\pm 0,02$ mg/l și se tratează în favoarea persoanei testate.

Acuzatorul a menționat că potrivit alin.(3) art.134¹² Cod penal, prin stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat se înțelege starea persoanei care are concentrația de alcool în sânge de la 0,5 g/l și mai mult sau concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,3 mg/l și mai mult. Potrivit pct. 13 din Regulamentul privind modul de testare alcoolscopice și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului R. Moldova nr. 296 din 16.04.2009, persoana testată alcoolscopice, care nu este de acord cu procedura testării, funcționarea aparatului de testare, rezultatul testării, este în drept să-l conteste, prin examinarea medicală cu recoltarea probelor biologice.

Astfel, Prepelița Viorel făcând cunoștință cu rezultatul analizatorului de tip alcooltest 6810, fiind de acord, nu l-a contestat prin examinarea medicală în termenul prevăzut și stabilit de pct.13 din regulament.

Acuzatorul a menționat că unul din scopurile procesului penal îl constituie ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale, iar, măsurile de sancționare aplicate, trebuie să asigure și un efect descurajant, pentru a preîntâmpina comiterea nemijlocit de către inculpat a unei fapte similare, iar pe de altă parte pentru a sensibiliza alte persoane să se abțină de la săvârșirea lor.

3.2. La 17 octombrie 2019, avocatul Alexandr Curtev în numele inculpatului Prepelița

Viorel, prin care a solicitat casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată sancțiunea contravențională sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 24 decembrie 2019, apelul avocatului Alexandr Curtev în numele inculpatului a fost respins, ca fiind depus peste termen, admis apelul declarat de procuror, casată parțial sentința, în partea stabilirii pedepsei pentru comiterea contravenției prevăzute de art.233 alin.(4) Cod contravențional și pronunțată în această parte o hotărâre nouă, potrivit căreia procesul contravențional în privința lui Prepeleța Viorel, a fost încetat, în legătură cu expirarea termenului tragerii la răspunderea contravențională.

În rest sentința a fost menținută.

4.1. În partea descriptivă a deciziei adoptate, instanța de apel a menționat că, potrivit prevederilor art.402 alin.(1) Cod de procedură penală, termenul de declarare a apelului împotriva sentinței, este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu dispune altfel.

Astfel, fiind analizate materialele cauzei, instanța de apel a reținut că sentința a fost pronunțată la 15 august 2019, iar avocatul Alexandr Curtev în numele inculpatului, a depus apel la 17 octombrie 2019.

Drept urmare, instanța a reținut că termenul de declarare a apelului de 15 zile, a expirat pentru apărător la data de 30 august 2019, declarând apel la 17 octombrie 2019, avocatul Alexandr Curtev a omis termenul legal, fapt recunoscut de acesta, care a solicitat repunerea în termen.

Potrivit prevederilor alin.(1) art.403 Cod de procedură penală, apelul declarat după expirarea termenului prevăzut de lege este considerat ca fiind făcut în termen dacă instanța de apel constată că întârzierea a fost determinată de motive întemeiate, iar apelul a fost declarat în cel mult 15 zile de la începerea executării pedepsei sau încasării despăgubirilor materiale.

Din materialele cauzei se atestă că la 20.12.2018 Prepeleța Viorel a încheiat contract de asistență juridică cu avocatul Alexandr Curtev pentru apărarea intereselor lui la examinarea cauzei penale, iar prin mandatul din 15.10.2019 (f.d.113) este cert confirmat acest fapt. Potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, la examinarea cauzei în prima instanță avocatul Alexandr Curtev a participat în interesele inculpatului, nefiind prezent doar la pronunțarea sentinței, însă fiind înștiințat despre examinarea cauzei cu amânarea deliberării și pronunțării sentinței la data de 15 august 2019. (f.d.82-83)

Instanța de apel a menționat faptul că inculpatul a recepționat sentința la 15.08.2019, însă nu a întreprins acțiuni spre atacarea acesteia. (f.d.90)

Totodată, instanța de apel a reținut că, reieșind din scrisoarea de expediere, rezultă că sentința din 15.08.2019 a fost expediată în adresa participanților la proces, inclusiv în adresa avocatului Alexandr Curtev la 03.10.2019, nefiind cunoscută data recepționării acesteia, iar în conținutul apelului declarat de avocatul Alexandr Curtev a menționat că a făcut cunoștință cu sentința atacată la 03.10.2019.

Instanța de apel a conchis că în speță argumentele expuse de către avocatul Alexandr Curtev, reprezintă o opinie eronată a aplicării normelor procedurale la omisiunea termenului de apel și nu pot fi apreciate ca temeiuri pentru repunere în termen a apelului, deoarece nu a

fost probat omisiunea termenului de utilizare a căii de atac – apelul și că întârzierea a fost determinată de motive întemeiate.

În continuare, instanța de apel a reținut că, prima instanță la pronunțarea sentinței, corect, a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și a concluzionat că, fapta inculpatului nu constituie infracțiune prevăzută de art.264¹ alin.(4) Cod penal din lipsa laturii obiective a infracțiunii și corect a stabilit că acțiunile acestuia se încadrează în prevederile art.233 alin.(4) Cod contravențional fiind-ui întemeiat constatată vinovăția acestuia și stabilită pedeapsa în baza art.233 alin.(4) Cod contravențional.

Instanța de apel a menționat că prima instanță a aplicat legislația penală în favoarea inculpatului, or eroarea tolerată de analizatorul de tip „ALCOTEST 6810” la măsurarea concentrației de alcool în aerul expirat constituie $\pm 0,02$ mg/1, care în mod respectiv se tratează în favoarea persoanei.

De asemenea, instanța de apel a reiterat că potrivit art.134¹² Cod penal, prin stare de ebrietate se înțelege starea de dereglare psihofuncțională a organismului survenită în urma consumului de alcool, droguri și/sau alte substanțe cu efecte similare.(2) Prin stare de ebrietate alcoolică cu grad minim se înțelege starea persoanei care are concentrația de alcool în sânge de la 0,3 până la 0,5 g/1 sau concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,15 până la 0,3 mg/1.(3) Prin stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat se înțelege starea persoanei care are concentrația de alcool în sânge de la 0,5 g/1 și mai mult sau concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,3 mg/1 și mai mult.

Instanța de apel a considerat neîntemeiate argumentele procurorului precum că la caz nu sunt aplicabile prevederile din Ordinul Ministerul Economiei nr.104 din 08 iunie 2015 ”Cu privire la aprobarea procedurii de măsurare legală PML, măsurarea concentrației de alcool în aerul expirat, de persoanele testat e cu analizatorul de tip alcooltest 6810”. În conformitate cu pct.16 din Procedura de măsurare legală PML 5- 02:2015, măsurarea concentrației de alcool în aerul expirat de persoanele testate, cu analizatorul de tip „ALCOTEST 6810”, aprobată prin ordinul Ministerului Economiei Nr.104 din 08.06.2015 - la stabilirea concentrației de alcool în aerul expirat de persoanele testate, cu utilizarea analizatorului, se va ține cont de eroarea tolerată a analizatorului, care constituie $\pm 0,02$ mg/L și se tratează în favoarea persoanei testate.

Astfel, în situația din speță potrivit rezultatelor testării alcoolscopice contravenientului i s-a stabilit o concentrație de alcool în aerul expirat de 0,30 mg/L, însă reieșind din prevederile sus relatate marja de eroare de $\pm 0,02$ mg/L, urmează a fi interpretată în favoarea persoanei testate.

În această ordine de idei, instanța de apel a menționat că, inculpatul nu contestă rezultatul alcooltestului Drager în urma testării a lui Prepeliță Viorel, prin care s-a depistat în aerul expirat concentrația vaporilor de alcool în mărime de 0,30 mg/1, însă cert este stabilit că eroarea tolerată de analizatorul de tip „ALCOTEST 6810” la măsurarea concentrației de alcool în aerul expirat constituie $\pm 0,02$ mg/1, aceasta fiind o derogare permanent prezumată la testare, care în cazul dat urmează a fi tratată în favoarea persoanei învinuite, deoarece succesiv influențează la rezultatul examinării cauzei și pedeapsa ce urmează a fi stabilită.

Instanța de apel a reținut că, vinovăția contravenientului în comiterea faptei prejudiciabile, prevăzute de art.233 alin.(4) Cod contravențional, și anume conducerea a vehiculului la data de 19 noiembrie 2018 de către Prepeliță Viorel care se află în stare de ebrietate produsă de

alcool ce depășește gradul maxim admisibil stabilit de lege, săvârșite de către o persoană care nu deține permis de conducere, consideră necesar de a dispune încetarea procesului în legătură cu intervenirea termenului de prescripție.

Instanța de apel a menționat că în speță sunt aplicabile prevederile art.30 Cod contravențional, or acțiunea a fost comisă la 19 noiembrie 2018, iar conform art.30 alin.(2) Cod contravențional, termenul general de prescripție a răspunderii contravenționale este de un an, iar potrivit art.30 alin.(5) Cod contravențional, termenul de prescripție curge de la data săvârșirii contravenției și până la data rămânerii definitive a hotărârii cu privire la cauza contravențională.

În circumstanțele expuse, instanța de apel a considerat că procesul contravențional în baza art.233 alin.(4) Cod contravențional, intentat în privința lui Prepeșița Viorel, urmează a fi încetat, deoarece a intervenit termenul de prescripție de tragere la răspundere contravențională.

5. Nefiind de acord cu soluția pronunțată de instanța de apel, procurorul a declarat recurs ordinar, invocând ca temei de casare prevederile art.427 alin.(1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, solicitând casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, indicând aceleași motive ca și în cererea de apel privind vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(4) Cod penal (pct. 3.1. din decizie), considerând că instanțele de judecată eronat au apreciat probele administrate în speța dată.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

În conformitate cu art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Din conținutul recursului declarat, se constată că, procurorul critică decizia instanței de apel sub aspectul pct. 6) și 12) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Verificând actele cauzei, raportate la criticele avansate de recurent, instanța de recurs notează că acestea nu și-au găsit confirmarea, iar soluțiile adoptate pe marginea acestei spețe atât de către instanța de fond, cât și de cea de apel, sunt legale, întemeiate și urmează a fi menținute integral.

Într-un prim aspect, este relevant de a specifica că, invocând eroarea de drept prevăzută de art.427 alin.(2) pct.6) Cod de procedură penală, recurentul menționează despre faptul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, însă afirmațiile aduse în recurs sânt de ordin general și declarative, fără a-și argumenta motivul invocat, ceea ce duce și la respingerea acestui argument.

În desfășurarea aceleiași idei, instanța de recurs mai specifică că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat soluția adoptată în conformitate cu prevederile art.417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală și în hotărârea adoptată sa pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul procurorului, cuprinzând și motivele pe care se întemeiază soluția adoptată.

Instanța de recurs reține că, nu și-a găsit confirmarea nici temeiul pentru recurs semnalat de către recurent și prevăzut la pct. 12) alin.(1) al art.427 Cod de procedură penală, în prezenta speță, în acest sens se menționează că, potrivit practicii judiciare stabilite la judecarea recursului ordinar în cauza penală, s-a atenționat că, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Pentru a pronunța o asemenea concluzie, este necesar să se țină cont de fapta săvârșită, așa și cum aceasta a fost stabilită de către instanța de apel, precum și să se stabilească, dacă această faptă a fost încadrată în norma penală corectă, corespunzătoare faptei constatate, și numai în cazul când fapta a fost încadrată în baza unei alte norme penale, este posibil de conchis că aceasta a fost încadrată juridic greșit.

În conformitate cu materialele cauzei inculpatul Prepelița Viorel a fost pus sub învinuire de către organul de urmărire penală în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal cu indicii calificativi: *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu un grad avansat, care nu deține de permis de conducere*, însă prima instanță a reîncadrat acțiunile acestuia în baza art.233 alin.(4) Cod contravențional, deoarece a comis fapta manifestată prin *conducerea vehiculului de către o persoană care se află în stare de ebrietate produsă de alcool ce depășește gradul maxim admisibil stabilit de lege, săvârșite de către o persoană care nu deține permis de conducere sau care este privată de dreptul de a conduce vehicule, dacă fapta nu constituie infracțiune*, concluzia căreia a fost menținută de către instanța de apel, care a constatat că, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect ajungând la concluzia că fapta inculpatului Prepelița Viorel nu constituie infracțiunea prevăzută de art.264¹ alin.(4) Cod penal din lipsa laturii obiective a infracțiunii, stabilind că acțiunile acestuia se încadrează în prevederile art.233 alin.(4) Cod contravențional, fiind-și întemeiat constatată vinovăția acestuia și stabilită pedeapsa în baza art.233 alin.(4) Cod contravențional.

Analizând decizia atacată, Colegiul penal consideră că instanța de apel legal și întemeiat a menținut hotărârea primei instanțe, deoarece la judecarea apelurilor declarate, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art.art.414 alin.(1), (5) și 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct.4.1. din prezenta decizie.

Mai mult ca atât, instanța de recurs retine și faptul, că argumentele invocate de recurent, și anume, în ce privește aprecierea incorectă a probelor de către instanțele de fond, au constituit

obiect al examinării la judecarea cauzei în prima instanță și în instanța de apel, și asupra acestora instanțele judecătorești s-au expus argumentat în hotărârile pronunțate.

Astfel, Colegiul penal constată că temeiurile invocate de către recurent, nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aceste aspecte contestate și în prezentul recurs, nu se identifică, or instanța de apel s-a expus în decizia sa, detaliat și argumentat asupra fiecărei chestiuni esențiale particulare speței, iar motivarea din decizia acesteia, în virtutea corectitudinii ei și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România din 16.02.2010*, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Reieșind din considerentele expuse, Colegiul penal conchide, că la examinarea recursului declarat, nu au fost stabilite careva erori de drept care ar condiționa casarea deciziei contestate, impunându-se soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de către procuror, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În temeiul art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, oficiul Central, Lilia Sîrbu, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 24 decembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe *Prepeșița Viorel xxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 19 noiembrie 2020.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac